

zopet kaka potreba nastane, naglasite se!“ Nekatere gospode še potem prijazno nagovorijo.

Na strani pri velikanski piramidi je stalo 22 deklic oblečenih po stari slovenski šegi. Ena od njih Amalija Mursova, kmečka hčer iz spodnjega Krapja fare ljutomerske, nagovori cesarja lepo slovenski, kakor je brati v štev. 28. „Slov. Gospodarja“.

Na to druga deklica Johana Dijakova iz Ljutomera iz pisane dr. Prelogove majoljke, katero je bil g. profesor Majeiger iz Maribora poslal in katero je na srebernej skledici ali tasi držala tretja deklica, Lojza Hofmanova, kmečka hčer iz Sratovec fare sv. Petra, natoči stekleno časico, četrta deklica pa, Friderika Huberjeva iz Ljutomera, jo vladarju na čednem krožniku ponudi, ki jo je prijazno sprejel in in blagovolil nekoliko popiti.

Zdaj ni bilo veselemu živijo-klicanju ne konca ne kraja. Vse je bilo nad ljubeznostjo svitlega cesarja genjeno, mnogotero oko je bilo rosno od samega veselja. Enako so tudi spremljevalci cesarjevi radovoljno prejeli za čašico in žlahtno srago pokusili. Najbolje napravil je g. Seeder, nekdanji glavar v Mariboru, ki je za kupico prejel rekoč: Bog živi!

Kedar se vozovi gibati začnejo, vzdigne se zopet živijo-klicanje. Banderaši se še enkrat dalje od piramid kraj polja v red postavijo, milega cesarja odhajajočega zopet pozdravijo in polovica jih sme cesarja sprejavati na konec meje ljutomerskega okraja.

Jaz pa sem domov nesel prepričanje: svet nima boljše milega, ljubeznjivega, dobrotljivega vladarja, kakor so nas cesar Franc Jožef I., Bog nam Jih ohrani in živi! F. Š.

Gospodarske stvari.

Južno-štirsko hmeljarsko društvo v Žavci.

(Izv. dopis iz Gotovej.)

Južno-štirsko hmeljarsko društvo v Žavci jako dobro napreduje. Glavnega zborovanja dne 22. m. m. se je udeležilo mnogobrojno občinstvo. Ljudem se je v domačem jeziku povedalo in pokazalo, kako se hmelj trga in suši. Vsem, kateri so za dober svet vprašali, se je prijazno in radovoljno odgovorilo. Nekaj velevažnega, kar naj bi tudi tisti hmeljarji zvedeli, koji se glavnega zborovanja niso vdeležili, se nam je tudi o hmeljskih sejmih reklo. Mislim, da bo najbolje, ako to po „Slov. Gospodarji“ razglasim.

Nasvetovalo se nam je namreč, naj bi otrgani in posušeni hmelj ne prodajali na domu, nego, naj bi ga prinesli na hmeljski sejm. Maršikdo bo vprašal, zakaj tako?

Hmeljski sejmi imajo ta namen, da se hmelj tako plača, kakor mu je prava cena. Zgodilo se je že, da se je najboljšje blago po prav

nizkej ceni prodalo, ker dotični hmeljar ni vedel prave cene hmelju. Zdaj bo pa samo treba na sejm priti in cena se bo zvedela. Hmeljski sejmi bodo toraj hmeljarjem v velik dobiček. Kedaj se bodo hmeljski sejmi vršili, to se bode o pravem času pri posameznih občinah in po časopisih razglaševalo.

Društvo, kakoršno je južno-štirsko hmeljarsko društvo, je pač vse hvale vredno; pristopite toraj hmeljarji, kateri še niste udi, v društvo in pomagajte na ta način delovati v občini korist.

Osebo pa, kateri se v prvi vrsti imamo zahvaliti za tako uspešno delovanje našega društva, vsak hmeljar dobro pozna.

Iz srca želimo, da bi naše društvo tudi za naprej tako vrlo napredovalo; — g. Hausenbichlerja pa prosimo, da naj ostane tudi v bodočnosti naš vodnik in svetovalec. Bog plati mu ves trud in prizadevanje za povzdigo občnega blagostanja mej narodom slovenskim. Bog živi ga! J. Ž. ud hmeljarskega društva.

O poštnih hranilnicah.

12. Odpoved. — Vložnik sme vsak čas zahtevati, da mu se nekaj njegovega vloga ali ves vlog vrne. Odpoveduje se s posebno tiskanico, namreč na listu, ki ga naj iztrga iz „odpovedne knjižice“, katero vsak vložnik ob enem z vložno knjižico dobi brezplačno.

Na ta list mora vložnik napisati a) znesek, koliko mu se naj denarja vrne b) ime nabilnice, kamor naj denar pošljejo z Dunaja c) svojo adresu, d) lastnoročni podpis in e) geslo, če si ga je izbral. Tako napisani list se pošlje na Dunaj brezplačno poštno-hranilničnemu uradu v zavitku, ki ga vložnik s knjižico dobi.

Postava zahteva, da poštni urad mora denar vrniti a) pri odpovedi iznosov med 10 in 100 fl. v 15 dneh, b) pri odpovedi med 100 in 500 gld najdalje v enem meseci in naposled c) pri odpovedi zneska čez 500 fl. najdalje v dveh mesecih potem, ko je odpoved v poštno-hranilnični urad dospela.

13. Komu se vračilo sme izročiti? Vložniku, to se razumeva samo ob sebi. Vračila ne smejo biti manja od 1 fl., razven ko bi vse imetje znašalo manje nego 1 fl. — Vložnik sme tudi katerokoli osebo pooblastiti, da vzdigne odpovedani znesek. Tisti vložnik, kateri ima geslo, zamore pooblastilo drugej osebi dati s tem, da na tiskanico, ki jo dobi vsak vložnik, povedavši pooblaščenčevo ime, geslo zapiše in svoj podpis pristavi. Ako pa dotični vložnik nima gesla, takrat mora vložnikov podpis na pooblastilu potrditi župnik tiste občine ali občinski župan ali katero c. kr. sodišče, ali kak c. kr. beležnik (notar). Pri bolniku zadostuje, da podpis potrdi zdravnik, kateri ima pravico ljudi ozdravljati.

14. Pri katerej poštnej hranilnici smeš poslovati? — Pri vsakej. Če si, recimo, v Celji, zamoreš pri celjskej pošti vlagati; ako sledeči teden ali mesec prebivaš v Mariboru, vlagáš pri mariborskej pošti. itd. Isto velja gledé izjemanja. Hlapec n. pr. služi letos v Ptuj, mora mu pošta tam povračevati denar, ki ga je bil vložil, postavim, v Celovci ali v obče kjersibodi; drugo leto pride v službo n. pr. v Brežice, izplačevala mu bo tista pošta, itd.

15. Zanesljivost. — Poštni služniki, kateri komu — razven svojih predstojnikov — karkoli povejo o imenih vložnikov ali o tem, koliko ima kdo hranilne imovine, podvržejo se disciplinarnemu postopku ter bodo po okoliščinah v kazni iz službe djani. Sme se toraj vsak vložnik zanašati, da se bode molčalo o njegevih poslovi, ki se tičejo poštne hranilnice. Vložne knjižice se ne morejo ni v prepoved djati niti se more pridobiti zastavna pravica na nje. Eksekutivna prisodba poštno-hranilne knjižice ni dopuščena. Tudi dohodki, ki jih vložniki imajo iz poštno-hranilčnih obrestij, oproščeni so dohodarine in vsakega davka, kateri bi kedaj vtegnil na nje mesto priti.

Opomba. — Znan krščanski pregovor pravi: Moli, delaj in — bodi varčen.

M. K.

Sejmi. 5. avgusta sv. Janž pri Arveži, Loka, Lemberg, sv. Miklavž v Susahil, Ptuj, 6. avgusta Kaniža, Marija snežna, 7. avgusta sv. Florijan na Nemškem, Ptuj.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Sramota za ptujske nemčurje.) Izjava. „Jaz podpisani Tomaž Dajnko posestnik in občinski predstojnik v Strajni v Halozah izjavim s tem, da jaz tisti poziv na občinske predstojnike zadevajoči volitve v okrajni zastop in katerega je izdala nemčurska stranka v Ptuj nikdar podpisal nisem in ako se nahaja na njem moje ime izjavim, da je ta podpis ponarejen.“

V Ptuj dne 31. julija 1883.

Tomaž Dajnko, l. r.

Iz predstoječe izjave je razvidno, kacic sredstev se poslužujejo naši nemčurji in kako grdo lovijo posestnike v svoje zanjke. Dr. Mihelič bi moral kot jurist vedeti, da je ponarejanje podpisov kaznjivo. Tudi posestnik Jožef Mlakar iz Leskovca piscu teh vrstic trdi, da zgoraj omenjenega poziva nikdar podpisal ni. Iz tacega nesramnega početja se nemčurska stranka sama obsoja in naši vrli kmetje bodo ob časi volitve v okrajni zastop vedeli, kaj imajo storiti.

Od sv. Ilja v Slov. goricah. (Habsburško šestoletnico) smo tudi pri nas slovesno

obhajali. Večer 1. julija bilo je šolsko poslopje razsvitljeno in lepo okinčano. Drugi dan ob 8. uri bila je muzikalična slovesna božja služba; razložili so nam tudi č. g. župnik pomen takratnega slovesnega praznovanja. Po sv. opravilu podali smo se vsi šolarji in odrasčeni na prijeten prostor nad šolo, kder je potem svirala godba, šolarji bili so pogoščeni z jedjo, vinom in pivom. Med slavnostjo nam je še enkrat se razložil pomen praznika in h koncu govora zadoneli so živahni „živijo-klici“. V spomin šestoletnice prejel je vsak šolar spominček (podobo) izročnja Rudolfa slovenskih dežel svojemu sinu Albrehtu. Pretečene dni pa smo skrbeli za dostojni pozdrav presvitlega cesarja. Okinčali smo cerkev in most čez železnico in železniško postajo. Na teh prostorih stalo je mnogo majev okinčanih z vencem in banderi. Na tako krasno okinčani železniški štaciji zbralo se je 9. t. m. popoldne veliko število ljudstva, č. g. duhovna v korskih srajcah, učitelji z šolarji z banderi in belo oblečene deklice v rokih šopke cvetlic, veterani z zastavo, pričakovaje dvorni vlak z nado videti ljubljenege vladarja. Kmalu nam naznani pok možnarjev in glas zvonov, da se vlak bliža. Godba zasvira cesarsko himno in burni „živijo“ klici zadonijo, pozdravljajo Njih Veličanstvo, ki so pri oknu stoječ kaj prijazno odzdravljali. Z veselim srcem smo se razšli, ker smo videli prijazen obraz našega dobrotljivega očeta Franca Jožefa I. Vsi pa gojimo v sereci željo naj — Večni Bog oblagodari, — hišo habsburško — nam obvari — živijo Slovenec domovina — in habsburška rodovina!

Goričan.

Iz Rimskih toplic. (Cesar). Naš kolo-dvor, ves v zelenje ogrnjen, krasno okinčan po preprijaznem obče ljubljenege g. predstojniku, bil je 11. julija t. l. po eni popoldne navzlic slavoloku Marija-Gračke občine, s slovenskim napisom okinčanemu, prelepo prozorišče navdušenega sprejema Njih Veličanstva, cesarja Franca Jožefa! Četiri duhovnije, sv. Marjete, sv. Jederti, sv. Nikolaja in Jurkloštra so se po svojih predstojništvih, duhovnih in svetnih, vpričeo mnogobrojne množine presvitlemu vladarju preponižno poklonile! Potem ko je v imenu toplic g. dr. L. krasni album s fotografijami topličke okolice Nj. V. izročil, in ko naprej na vprašanje: „od kod?“ Jurkloštarski župnik odgovor dajo in se zahvalijo, da so cesar ovo duhovnije ustanoviti dovolili, bližajo se občinskem zastopnikom, izmed katerih je zdaj domači, Marija-Grački župan g. Jan Klesin srčno poklonico se več da v domačem jeziku živahno govoril, za ktero se je Nj. V. tudi v slovenskim jeziku zahvalilo, ter se govornika blagovolilo slovenski vprašati: „Ste Slovenec ali Nmec?“ S nagovori počeščeni bili so še nekteri drugi, tudi g. učitelj, ki je učence in njihovo petje